

Remarques : Torah =loï= enseignement, La Torah est-elle chantée ou écrite ? Comment le même livre peut-il être redécouvert trois fois ?

Ex. 21 (traduction du rabbinat !!!!)

17 Le beau-père de Moïse lui répliqua: "Le procédé que tu emploies n'est pas bon. 18 Tu succomberas certainement et toi-même et ce peuple qui t'entoure; car la tâche est trop lourde pour toi, tu ne saurais l'accomplir seul. 19 Or, écoute ma voix, ce que je veux te conseiller et que Dieu te soit en aide! Représente, toi seul, le peuple vis-à-vis de Dieu, en exposant les litiges au Seigneur; 20 notifie-leur également les lois et les doctrines, instruis-les de la voie qu'ils ont à suivre et de la conduite qu'ils doivent tenir.

יו יאמר חתן משה, אליו: לא-טוב, הדבר, אשר אתה, עשה. יח נבל תבל--גם-אתה, גם-העם הזה אשר עמך: כי-כבוד ממה הדבר, לא-תוכל עשהו לבדך. יט עתה שמע בקלי, איצטד, ויהי אליהם, עמך; הנה אתה לעם, מול האלהים, והבאת אתה את-הדברים, אל-האלהים. כ והזרתה אתהם, את-החקים ואת-התורות; והודעת להם, את-הדבר ילכו בה, ואת-המעשה, אשר יעשו.

Deut. 31

19 Et maintenant, écrivez pour vous ce **cantique**, qu'on l'enseigne aux enfants d'Israël et qu'on le mette dans leur bouche, afin que ce cantique me serve de témoignage à l'encontre des enfants d'Israël 22 Et Moïse écrivit le **cantique** suivant, ce jour même, et le fit apprendre aux enfants d'Israël.

24 Or, lorsque Moïse eut achevé de transcrire les paroles de cette loi sur un livre, **jusqu'au bout**,

30 Et Moïse fit entendre à toute l'assemblée d'Israël les paroles du **cantique** suivant, **jusqu'à la fin**:

24 Or, lorsque Moïse eut achevé de transcrire les paroles de cette loi sur un livre, jusqu'au bout, 25 il ordonna aux Lévites, porteurs de l'arche d'alliance du Seigneur, ce qui suit: 26 "Prenez ce livre de la loi et déposez-le à côté de l'arche d'alliance de l'Éternel, votre Dieu; il y restera comme un témoin contre toi. 27 Car je connais ton indocilité et ton caractère obstiné: certes, si, moi vivant encore, étant avec vous à cette heure, vous vous êtes insurgés contre l'Éternel, que sera-ce après ma mort! 28 Faites réunir autour de moi tous les anciens de vos tribus et vos magistrats: je veux faire parvenir ces paroles à leurs oreilles, et prendre à témoin contre eux les cieus et la terre.

ועתה כתבו לכם את-השירה הזאת ולמדה את-בני ישראל שירה שיהיה למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: ויכתב משה את-השירה הזאת, ביום ההוא; וילמדה, את-בני ישראל.

ויהי ככלות משה, לכתב את-דברי התורה הזאת-- על-ספר: עד, תמים.

ונדבר משה, באזני כל-קהל ישראל, את-דברי השירה, הזאת--עד, תמים.

כד ויהי ככלות משה, לכתב את-דברי התורה הזאת-- על-ספר: עד, תמים. כה ויצו משה את-הלויים, נשיאי ארון ברית-יהוה לאמר. כו לקם, את ספר התורה הזו, ושמתם אתו, מצד ארון ברית-יהוה אליהם; והיה-שם בך, לעד. כז כי אנכי ידעתי את-מרה, ואת-ערפך הקשה; הן בעודני חי עמכם היום, ממרים היתם עם-יהוה, ואף, כפי-אחרי מותי. כח הקהילו אלי את-כל-זקני שבטיכם, ושטררם; ואדברה באזניהם, את הדברים האלה, ואעידה בם, את-השמים ואת-הארץ.

45 Lorsque Moïse eut achevé d'adresser toutes ces paroles à Israël entier, 46 il leur dit: "Prenez à cœur toutes les paroles par lesquelles je vous admoneste en ce jour, et que vous devez recommander à vos enfants pour qu'ils observent avec soin toutes les paroles de cette doctrine. 47 Car ce n'est pas pour vous chose indifférente, c'est votre existence même! Et c'est par ce moyen seul que vous obtiendrez de longs jours sur cette terre, pour la possession de laquelle vous allez passer le Jourdain."

מה ויכל משה, לדבר את-כל-הדברים האלה--אל-כל-ישראל. מו ויאמר אליהם, שימו לבבכם, לכל-הדברים, אשר אנכי מעיד בכם היום: אשר תצום, את-בניכם, לשמר לעשות, את-כל-דברי התורה הזאת. מז כי לא-דבר רק הוא, מקם--כי-הוא, חייכם;

II rois 22

1 Josias avait huit ans en montant sur le trône, et il régna trente et un ans à Jérusalem; sa mère s'appelait Yedida, fille d'Adaya, de Bocekat.

2 Il fit ce qui plaît aux yeux de l'Eternel, suivant en tout la voie de son aïeul David, sans s'en écarter à droite ni à gauche. 3 La dix-huitième année de son règne, le roi Josias envoya son secrétaire Chafan, fils d'Açalyahou, fils de Mechoullam, dans la maison du Seigneur en lui disant: 4 "Va auprès de Hilkiahou, le grand-prêtre, et qu'il réunisse tout l'argent qui a été apporté dans la maison du Seigneur et recueilli des mains du peuple par les gardiens du seuil, 5 afin qu'on le remette aux directeurs des travaux, chargés de l'entretien du temple, lesquels l'emploieront à payer les ouvriers occupés dans la maison de Dieu à restaurer l'édifice: 6 charpentiers, constructeurs, maçons; ils achèteront aussi le bois et les pierres de taille destinés à la réparation du temple. 7 Mais on ne demandera pas de comptes aux hommes à qui on confie l'argent, car ils agissent avec loyauté.

8 A cette occasion, Hilkiahou, le grand-prêtre, dit à Chafan, le secrétaire: "Le livre de la loi a été trouvé par moi dans le temple du Seigneur et il le remit à Chafan, qui le lut.

9 Chafan, le secrétaire, revint auprès du roi et lui rendit compte de sa mission: "Tes serviteurs, dit-il, se sont fait verser l'argent qui se trouvait dans le temple, et l'ont remis entre les mains des directeurs des travaux, chargés de l'entretien de la maison du Seigneur."

10 Il compléta ainsi son récit: "Hilkia, le pontife, m'a remis un livre;" et Chafan en fit la lecture devant le roi. 11 En entendant les termes du **livre de la loi**, le roi déchira ses vêtements,

12 et donna cet ordre à Hilkia, le pontife, à Ahikam, fils de Chafan, à Akhbor, fils de Mikhaya, à Chafan, le secrétaire, et à Assaya, officier royal:

13 "Allez consulter l'Eternel pour moi, pour le peuple, pour tout Juda, au sujet de ce livre qu'on vient de trouver, car grande est la colère divine allumée contre nous par le refus de nos ancêtres à écouter et à pratiquer les commandements qui nous sont prescrits dans ce livre."

14 Hilkiahou, le pontife, Ahikam, Akhbor, Chafan et Assaya se rendirent auprès de la prophétesse Houlda, femme du gardien des vêtements, Challoum, fils de Tikva, fils de Harhas; elle demeurait à Jérusalem dans le deuxième quartier.

Quand ils lui eurent parlé, 15 elle leur répliqua: "Voici ce qu'a dit l'Eternel, Dieu d'Israël: Annoncez à l'homme qui vous a envoyés auprès de moi 16 Ainsi a parlé l'Eternel: Je vais amener le malheur sur

א בן-שמנה שנה, יאשיהו במלכו, וישלשים ואתה שנה, מלך בירושלם; ושם אמו, ידדה בת-עדיה מבצקת.

ב ונעש השני, בעיני יהוה; ונלך, בכל-דרך דוד אביו, ולא-סר, מין (ושמאלו). ג ויהי, בשמנה עשרה שנה, מלך, יאשיהו; שלח המלך את-שן בן-אצליהו בן-משלם, הספר, בית יהוה, לאמר. ד עלה, אל-חלקיהו הכהן הגדול, ותם את-הספר, המובא בית יהוה--אשר אסף שקרי הספר, מאת העם. ה ויתנה (ויתנהו), על-די עשי המלאכה, המפקדים, בבית יהוה; והנה אתו, ולעשי המלאכה אשר בבית יהוה, לחזק, פנק הבית. ו לתרשים, ולבנים ולגדרים; ולקנות עצים ואבני מחצב, להנח את-הבית. ז וז לא-תקשב אתם, הספר הנח על-ידם: כי באמונה, הם עשים.

ח ויאמר חלקיהו הכהן הגדול, על-שן הספר, ספר התורה מצאתי, בבית יהוה; ויתן חלקיהו את-הספר אל-שן, ויקראהו. ט ויבא שן הספר, אל-המלך, וישב את-המלך, דבר; ויאמר, התיכו עבדי את-הספר הנמצא בבית יהוה, ויתבנה על-די עשי המלאכה, המפקדים בית יהוה.

י ויגד שן הספר, למלך לאמר, ספר נתן לי, חלקיהו הכהן; ויקראהו שן, לפני המלך. יא ויהי כשמע המלך, את-דברי ספר התורה; ויכרע, את-בגדיו. יב ויצו המלך את-חלקיהו הכהן ואת-אחיקם בן-שן ואת-עקבור בן-מיקה ואת שן הספר, ואת עשהו עבד-המלך--לאמר. יג לכו דרשו את-יהוה בעדי ובעד-העם, ובעד כל-

יהודה, על-דברי הספר הנמצא, הנה: כי-גדולה חמת יהוה, אשר-היא נצתה בנו, על אשר לא-שמעו אבותינו על-דברי הספר הזה, לעשות ככל-הכתוב עלינו. יד וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועקבור ושן ועשהו, אל-חלדה הנביאה אשר שלם בן-תקנה בן-חרחם שמר הבגדים, והיא ישבת בירושלם, במשנה; ונדברו, אליה. טו ותאמר אליהם, פה-אמר יהוה אלי ישראל: אמרו לאיש, אשר-שלח אתכם אלי. טז פה-אמר יהוה, הנני

d'argent et d'un kikkar d'or. 34 Puis Pharaon Nekho mit Elyakim, fils de Josias, sur le trône de son père et changea son nom en celui de Joiakim. Quant à Joachaz, il l'emmena captif en Egypte, où il mourut. 35 Joiakim remit à Pharaon l'or et l'argent, mais pour le lui donner suivant ses exigences, il dut taxer le pays et contraindre le peuple, chacun selon ses facultés, à fournir l'argent et l'or destinés à Pharaon Nekho. 36 Joiakim avait vingt-cinq ans en montant sur le trône et il régna onze ans à Jérusalem; sa mère s'appelait Zebouda, fille de Pedaya, de Rouma. 37 Il fit le mal aux yeux de l'Éternel, à l'exemple de ses aïeux.

והספך והנהגה, ונמ ויהויקים לפרעה--אד העריר את הארץ, למת את הספך על-פי פרעה: איש בערפו, נגש את-הספך ואת-הנהגה את-עם הארץ, למת, לפרעה נכה. {ס} לו בן-עשרים וחמש שנה, יהויקים במלכו. ואסת עשרה שנה, מלך בירושלם; ושם אמו, זבודה (בזודה) בת-פקיה מן-רומה. לו ונעש הרע, בעיני יהוה, ככל אשר-עשו, אבותיו.

Néhémie 8

1 Tout le peuple se réunit ensemble, comme un seul homme, sur la place qui s'étend devant la porte de l'eau. On demanda à Ezra, le scribe, d'apporter le livre de la loi de Moïse, que l'Éternel avait prescrite à Israël. 2 Ezra le prêtre apporta la Thora devant l'assemblée hommes et femmes et quiconque était capable de comprendre le premier jour du septième mois. 3 Il en fit la lecture devant la place qui précède la porte de l'eau, depuis l'aurore jusqu'au milieu de la journée, en présence des hommes, des femmes et de tous ceux qui pouvaient comprendre. Le peuple était tout oreille pour entendre le livre de la loi. 4 Ezra se tenait sur une estrade en bois, qu'on avait élevée pour la circonstance; à côté de lui, à sa droite, étaient placés Matitia, Chéma, Anaïa, Ourla, Hilkia, Maassèya; à sa gauche, Pedaïa, Michaël, Malkia, Hachoum, Hachbaddana, Zacharie, Mechoullam. 5 Ezra ouvrit le livre aux yeux de tout le peuple, car il dominait tout le peuple, et au moment où il l'ouvrit, tout le peuple se mit debout. 6 Ezra bénit l'Éternel, le Dieu grand, et tout le peuple s'écria: "Amen! Amen!" en élevant les mains; puis ils s'inclinèrent et se prosternèrent devant l'Éternel, le visage à terre. 7 Yéchoua, Bâni, Chèrèbia, Yamîn, Akkoub, Chabbetaï, Hodia, Maassèya, Kelita, Azaria, Yozabad, Hanân, Pelaïa et les [autres] Lévités expliquaient la Thora au peuple, tandis qu'il se tenait à sa place. 8 Ils faisaient la lecture du livre, de la loi de Moïse, d'une manière distincte et en indiquaient le sens, de sorte que l'on comprit le texte. 9 Néhémie, à savoir le gouverneur, ainsi qu'Ezra, le prêtre et scribe, et les Lévités qui instruisaient le peuple, dit au peuple tout entier: "Ce jour est consacré à l'Éternel, votre Dieu; ne manifestez pas de deuil et ne pleurez point!" Car tout le peuple pleurait en entendant les paroles de la Thora. 10 Il ajouta: "Allez, mangez des mets succulents, buvez des breuvages doux et envoyez-en des portions à ceux qui n'ont rien d'apprêté, car ce jour est consacré à notre Seigneur. Ne vous attristez donc pas, car la joie en l'Éternel est votre force." 11 Cependant, les Lévités calmaient le peuple en disant: "Faites silence, car ce jour est saint: ne vous attristez donc pas!" 12 Tout le peuple s'en alla ainsi pour manger, boire, envoyer des présents et organiser de grandes réjouissances, car il s'était pénétré des paroles qu'on lui avait adressées. 13 Le deuxième jour, les chefs des familles de tout le peuple, les prêtres, les Lévités se rassemblèrent autour d'Ezra pour se rendre compte des paroles de la Thora.

א ויאספו כל-העם, כאיש אחד, אל-הרחוב, אשר לפני שער-המים; ויאמרו, לעזרא הספר--להביא את-ספר תורת משה, אשר-צוה יהוה את-ישראל. ב וביא עזרא הפהן את-התורה לפני הקהל, מאיש ועד-אשה, וכל, מבין לשמע--ביום אחד, לחדש השביעי. ג ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער-המים, מן-האור עד-מחצית היום--נגד האנשים והנשים, והמבינים; ואזני כל-העם, אל-ספר התורה. ד ויעמד עזרא הספר, על-מגדל-עץ אשר עשו לדבר, ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה, על-ימיו; ומשמאלו, פדיה ומישאל ומלפיה וחשם וחשבדנה--זכריה משלם. פ {ה} ויפתח עזרא הספר לעיני כל-העם, כי-מעל כל-העם היה; וכפתחו, עמדי כל-העם. ו ויברך עזרא, את-יהוה האלהים הגדול; ויענו כל-העם אמן אמן, במעל ידיהם, ויקדו וישתחוו ליהוה, אפים ארצה. ז וישוע ובני ושרבגה ימין עקוב שבתי הודיה מעשיה קליטא עזריה יונד הנן פלאיה, והלויים--מבינים את-העם, לתורה; והעם, על-עמדם. ח ויקראו בספר בתורת האלהים, מפרש; ושום שקל, ויבינו במקרא. ס {ט} ויאמר נחמיה הוא התרשטא ועזרא הפהן הספר והלויים המבינים את-העם לכל-העם, היום קדש-הוא ליהוה אלהיהם--אל-תתאבלו, ואל-תבכו: כי בוכים כל-העם, כשמעם את-דברי התורה. י ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים, ושלחו מנות לאין נכו לו--כי-קדוש היום. ואל-תעצבו, כי-קדוה יהוה היא מעמכם. יא והלויים מחשים לכל-העם, לאמר הסו--כי היום, קדש; ואל-תעצבו. יב ונלכו כל-העם לאכל ולשתות, ולשעח מנות, ולעשות, שמחה גדולה: כי הבינו בדברים, אשר הודיעו להם. ס. יג וביום השני נאספו ראשי האבות לכל-העם, ההגנים והלויים, אל-עזרא, הספר--וליהשכיל, אל-דברי התורה.

14 Ils trouvèrent écrit dans cette Thora que l'Éternel avait ordonné, par l'organe de Moïse, que les Israélites devaient demeurer dans des cabanes pendant la fête qui arrive au septième mois, 15 et qu'ils devaient publier et faire passer dans toutes leurs villes ainsi qu'à Jérusalem l'avis suivant: "Répandez-vous dans la montagne et rapportez-en des feuilles d'olivier, des feuilles de l'arbre qui donne de l'huile, des feuilles de myrte, des feuilles de palmier, des feuilles d'arbres touffus, pour faire des cabanes comme il est écrit." 16 Le peuple sortit et en apporta. Ils se dressèrent des cabanes, chacun sur son toit, dans leurs cours et dans les parvis du temple de Dieu, sur la place devant la porte de l'eau et sur la place devant la porte d'Ephraïm. 17 Toute la communauté de ceux qui étaient revenus de captivité établirent des cabanes et demeurèrent dans ces cabanes; aussi bien, depuis les jours de Josué, fils de Noun, jusqu'à ce jour, les enfants d'Israël n'avaient pas agi de la sorte. La joie fut donc extrêmement grande. 18 Et jour par jour, du premier jour [de la fête] jusqu'au dernier, on lut dans le livre de la loi de Dieu. Ils célébrèrent ainsi la fête durant sept jours, et le huitième jour, ce fut une solennité de clôture, conformément à la règle.

יד וימצאו, פתוב בתורה: אשר צוה יהוה ביד-משה, אשר ישבו בני-ישראל בסכות כהן בחדש השביעי. טו ואשר ישמיעו, ויעבירו קול בכל-עריהם ובירושלם לאמר--צאו הקה וקבאו עלי-זית ועלי-עץ שמון, ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת: לעשות סכות, פכתוב. פ. {טז} ויצאו העם, ויביאו, ויעשו להם סכות איש על-גגו וכחצרותיהם, וכחצרות בית האלהים--וברחוב שער המים, וברחוב שער אפרים. יז ויעשו כל-הקה השבים מן-השבי סכות, וישבו בסכות--כי לא-עשו מימי ישוע בן-נון כן בני ישראל, עד היום ההוא; ונתה שמחה, גדולה מאד. יח ויקרא בספר תורת האלהים, יום ביום--מן-היום הראשון, עד היום האחרון; ויעשו-הג שבעת ימים, וביום השמיני עצרת כמשפט. פ.

Néhémie 9

1 Le vingt-quatrième jour du même mois, les enfants d'Israël s'assemblèrent pour un jeûne, revêtus de cilices et couverts de terre. 2 Ceux de la race d'Israël se séparèrent de tous les fils de l'étranger; ils se présentèrent et confessèrent leurs péchés et les fautes de leurs pères. 3 Se tenant à la même place, ils lurent pendant un quart de la journée dans le livre de la loi de l'Éternel, leur Dieu, et pendant un autre quart ils se confessèrent et se prosternèrent devant l'Éternel, leur Dieu. 4 Sur la tribune des Lévités prirent place Yéchoua, Bâni, Kadmiel, Chebania, Bounni, Chèrèbia, Bâni, Kenani, et ils implorèrent à pleine voix l'Éternel, leur Dieu. 5 Les Lévités Yéchoua, Kadmiel, Bâni, Hachabneya, Chèrèbia, Hodia, Chebania, Petahia dirent: "Levez-vous, bénissez l'Éternel, votre Dieu, [qui existe] d'éternité

א וביום ארבעה וארבעה לחדש הזה, נאספו בני-ישראל בצום ובשקים, ועליהם, עליהם. ב ויבדלו ירע ישראל, מכל בני נכר; ויעמדו, ויתנדו על-תשאיתיהם, ועונות, אבותיהם. ג ויקבאו, על-עמדם, ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם, רבעית היום; ורבעית מתנדים ומשתתפים, ליהוה אלהיהם. פ. {ד} ונגם על-מעלה הלויים, ישוע ובני קדמיאל שבניה בני שרביה--בני כנני; וישעקו בקול גדול, אל-יהוה אלהיהם. ה ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני חשבגיה שרביה הודיה, שבניה פתתיה, קומו ברכו את-יהוה

